

HORVÁTH ZOLTÁN RAJZA

BAKA ISTVÁN

Tépéscsinálók

Asszonyok ülnek a sötét szobában
holdhófehérben alkonybarna gyászban
és ujjaiik sürögnek boldogan
kosaraikba gyűlik kavarogva
mint rétekre a hó a tépés fodra
míg künn a síkon újul a roham
a bokrok bordáit szél kardlapozza
és vadnyúl lőporfüstpamacsa pukkan
nap vérzik el golyósebezte vadkan
rohan a tél a csontporhó rohan

Asszonyok ülnek a sötét szobában
tépik a gyoicsot gyűlik a kosárban
és kavarogva gyűlnek a sebek
kevés a kötszer még több lepedőt
huzatot inget szaggatnak a nők
vér itat át ingvállfehér eget
kevés a hófűvás a föld sebére
fröcsköl a vér föl Isten ősz ölébe
a vőlegények vére dől zúbog
kelengyét tépnek a menyasszonyok

Asszonyok ülnek a sötét szobában
ujjak sürögnek hóvihar zajában
s míg künn az alkonyvérrel itatott
hófűvás vászna bomlik kavarog
s a napkorong a lőtt seb ontja vérét
a gyoics suhogva gyűlik a kosárban
szaggatják alkonybarna asszonyok
ki a fiát siratja ki a férjét
lány tépi el a nászágy lepedőjét
most arra is a férjivér csorog

Asszonyok ülnek a sötét szobában
holthófehéren éjfekete gyászban
csak ujjaiik sürögnek boldogan
kosaraikba gyűlik kavarogva
mint rétekre a hó a tépés fodra
míg künn a síkon újul a roham
a bokrok bordáit szél kardlapozza
és fölfröccsen az Isten ősz ölébe
a férfiak a föld fekete vére
s rohan a tél a csontporhó rohan